

NURDAN DAMLA

365 GÜNDE PEYGAMBERLER TARİHİ

.....
ÇOCUKLAR İÇİN
PEYGAMBERLER
TARİHİ
.....

RESİMLEYEN
HAYRUNNİSA BULUT

GÜLCE
ÇOCUKtimas

Çocukların eğitiminde hikâyeler çok önemli bir yer tutar. Peygamberler tarihinde de Yüce Rabbimiz bu kutlu elçilerin hayatlarında pek çok öğüt ve ibret alacağımız hatıralar saklamıştır.

Peygamberlerin hayatlarını gün yüzüne çıkarmak, anlatmak, yeni yetişen nesillere aktarmak; nesillerimiz için son derece önemli bir kaynak hükmündedir.

Bu amaçla yazılan eserin faydalı olacağına yürekten inanıyorum.

Prof. Dr. Mehmet Emin Ay

Unutmayalım...

Peygamber Efendimizin, sahabenin, din büyüklerinin isimleri anıldığında onlara hürmeten söylenen saygı, selam ifadeleri vardır. Kitabımızı okurken bu ifadeleri kullanmayı unutmayalım.

Hazreti (Hz.): Peygamberlerin ya da din büyüklerinin isimlerinden önce saygı ifadesi olarak kullanılır.

Sallallahu Aleyhi Vessellem (s. a. v.): "Allah'ın selamı üzerine olsun." demektir. Peygamber Efendimizin adı anıldığında O'na hürmeten söylenir.

Radyallahu Anh (r. a.): "Allah ondan razı olsun." demektir. Peygamber Efendimizle bir arada bulunmuş, onun sohbetine katılmış kişilerin (sahabenin) ve Allah dostlarının isimleri anıldığında onlara hürmeten söylenir.

Aleyhisselam (a. s.): Selam, esenlik, huzur, güven, sevgi ve bağlılık onun üzerine olsun. "Allah'ın selamı üzerine olsun." anlamında peygamberler ve melekler için kullanılan dua cümlesi.

İÇİNDEKİLER

1. Hazreti Âdem (a. s.): 1-19. Gün
2. Hazreti İdris (a. s.): 20-28. Gün
3. Hazreti Nuh (a. s.): 29-46. Gün
4. Hazreti Hûd (a. s.): 47-59. Gün
5. Hazreti Salih (a. s.): 60-77. Gün
6. Hazreti İbrahim (a. s.): 78-137. Gün
7. Hazreti Lût (a. s.): 138-149. Gün
8. Hazreti İsmail (a. s.): 150-156. Gün
9. Hazreti İshak (a. s.): 157-163. Gün
10. Hazreti Yakup (a. s.): 164-191. Gün
11. Hazreti Yusuf (a. s.): 192-212. Gün
12. Hazreti Eyüp (a. s.): 213-221. Gün
13. Hazreti Zülkifl (a. s.): 222-223. Gün
14. Hazreti Şuayb (a. s.): 224-227. Gün
15. Hazreti Musa (a. s.): 228-271. Gün
16. Hazreti Harun (a. s.): 272-273. Gün
17. Hazreti İlyas (a. s.): 274-279. Gün
18. Hazreti Elyasa (a. s.): 280-281. Gün
19. Hazreti Davut (a. s.): 282-309. Gün
20. Hazreti Süleyman (a. s.): 310-329. Gün
21. Hazreti Yunus (a. s.): 330-335. Gün
22. Hazreti Zekeriya (a. s.): 336-339. Gün
23. Hazreti Yahya (a. s.): 340. Gün
24. Hazreti İsa (a. s.): 341-351. Gün
25. Hazreti Muhammed (s. a. v.): 352-365. Gün

1.
GÜN

İNSANIN İLGI ÇEKİCİ ÖYKÜSÜ

İlk insanın yaratılmasından çok ama çok zaman önce de hayat vardı. Bilmediğimiz varlıklar, yeryüzünde yaşamını sürdürmüştü. İyilerle kötülerin savaşı her zaman olduğu gibi o devirde de devam ediyordu.

Allah, sonsuz güç sahibidir. O'nun "Ol!" demesiyle kum tanesinden dev galaksilere bütün evren düzene girdi.

Sayırsız yıldız kümesi içinden Dünya seçildi. Gökyüzü yıldızlarla, yerler renk renk çiçekler, çimenler ve bitkilerle süslendi. Her yer o kadar güzeldi ki... Sıra bu güzellikleri fark edip Yaratıcı'ya secde edecek varlığa gelmişti.

Yüce Yaratıcı toprak gibi basit bir maddeden muhteşem bir canlı yaratacaktı.

Kur'an'da insanın yaratıldığı o önemli anlar hakkında şöyle denilmektedir:

"Hani Rabbin meleklerle demişti ki: Ben çamurdan bir insan yaratacağım. Ona tam şeklini verip ruhumdan da üflediğim vakit hemen onun için secdeye kapanın." (Sad suresi, 72. ayet)

Hepsi saygı ve suskunluk içinde Rablerini dinlediler.

Melekler, onu merak ettiler. Yeni yaratılacak bu varlık acaba nasıl olacaktı? Hangi yönlerle kendilerinden farklıydı? O da diğer varlıklar gibi kötü şeyler yapacak mıydı?

4
HZ. Adem
(a. s.)

2.
GÜN

MELEKLERİN SORUSU

Melekler, hayret ve merakla sordular: "Yeryüzünde fesat çıkarıp kan dökecek birini mi yaratacaksın? Hâlbuki biz Seni hamd ile tespih eder, Seni her türlü noksandan yüce tutarız." (Bakara suresi, 30. ayet)

Bu, gayet saf ve duru bir soruydu. Melekler bu soruyu sormakla, asla kendini beğenmişlik yapmıyorlardı.

Yüce Allah, onların bu sorusuna karşılık verdi:

"Ben, sizin bilmediklerinizi biliyorum."

Hiç şüphesiz olayların iç yüzünü Allah, meleklerden iyi biliyordu. İnsanı yaratmasıyla farklı güzellikler yaşanacaktı. Melekler ise insanın daha iyi olması için yardımcı olacaktı. Onların kimisi insanı koruyacak kimisi yapılanları kaydedecek kimisi de Allah'ın emriyle onlara hizmet edecekti.

3.
GÜN

HAZRETİ ÂDEM'İN VAR EDİLiŞİ

İnsanın çamuru sonsuz hikmet ve kudretle karılmıştı. Melekler; şaşkınlık ve hayranlık içinde insanın hâlden hâle geçişini seyrettiler:

"Rabbimiz varsın ve yücesin. Sen, sonsuz bir güç ve kudret sahibisin. İsteddiğini dilediğin gibi yaratırsın ve şekil verirsin." dediler.

Melekler, büyük bir hayranlık içindeydiler.

İblis, yeni yaratılan bu varlıktan etkilenmiş ve ona karşı farklı duygular hissetmişti. İlk insanın bedeninin başına gelerek ona dokundu. Bedenden tuhaf bir ses çıktı.

5
HZ. Adem
(a. s.)

Şeytan şaşırıldı: "Sen, boş bir testi gibi seslenmek için yaratılmış olamazsın." dedi. "Çok önemli bir iş için yaratılmış olmalısın. Benden üstün tutulacak olursan sana isyan edeceğim."

İblis, duygularını kontrol altına alamıyordu. İçinden şöyle geçirdi: "Bu varlık, eğer bana üstün tutulacak olursa isyan edeceğim."

İlk insanın bedeni henüz cansız ve ruhsuz olarak yatarken başından bunlar geçmişti. Ama Yüce Allah, onu çok sevip koruyacaktı. Ve onu kendi katından yardımcılarla destekleyecekti.

HAZRETİ ÂDEM ŞÜKREDİYOR

Yüce Allah'ın bir ismi de "Hayy"dır. Hayy, hayat veren demektir. Allah, çamurdan yarattığı bu varlığa hayatı hediye edecekti.

İnsanın muhteşem canlanışını gören melekler şaşkınlık içindeydi. Yüce Allah, ona hamdetmesini öğretti. İnsan, Yaratıcısının ona öğrettiğini söyledi:

"Elhamdülillah! Bana hayatı hediye eden Yaratıcı'ma hamdolsun."

Yaratıcıyla insan arasındaki ilk iletişimdi bu:

"Rabbin, sana rahmet etsin."

Yarattığı varlığa ismiyle seslendi Yüce Allah:

"Ey Âdem! Ben kimim?"

Âdem seslendi:

"Sen, yaratma gücü kendisinden başka hiç kimsede bulunmayan Allah'sın."

HZ. Adem
(a. s.)

Yaratıcı, Hazreti Âdem'e cevap verdi:
"Doğruyu söyledin."

İlk insan, Allah'ın verdiği güçle ayağa kalktı. Melekler hayret ve merak içinde onu seyrettiler.

İBLİS İSYANDAYDI

İlk insan yaratıldıktan sonra yeni bir dönem başlamıştı. İnsan çok özellikliydi. Yüce Yaratıcı, diğer varlıklardan farklı olarak ona çok önemli bilgiler öğretti.

İnsan, kendisine verilen bu özellikler sayesinde güzel keşifler yapacak, akıl almaz teknolojilere ulaşacaktı. Meleklerin önünde insanın bu özelliğini gösterdi. Bunun için Hazreti Âdem'e seslendi:

"Ey Âdem, eşyanın isimlerini say."

İnsan; öğrenme, gelişme ve ilerleme yeteneğine sahipti. Hz. Âdem, Allah'ın mükemmel isimlerini tek tek saydı. Ardından varlıkların adını, yerin ve göğün katmanlarını, bitkilerin ismini saydı.

Hazreti Âdem'in söyledikleri, melekleri şaşırtmıştı. Yeni yaratılmış bu varlık, bilgi kapasitesi olarak kendilerinden üstündü. Bu olay, meleklerin insanı daha iyi tanımasına sebep olmuştu. Allah, secdeye kapanmalarını emretti. Melekler, büyük bir saygıyla secdeye kapandılar.

HZ. Adem
(a. s.)

6.
GÜN

KIBIRLI BİR SÖZ

Bu secde Yüce Yaratıcı'nın yaratmış olduğu varlığın mükemmelliğine olan bir secdeydi. Ama içlerinden bu emre uymayan birisi vardı ki o da İblis'ti. Allah, ona sordu:

"Secde etmekten seni alıkoyan nedir?"

İblis böbürlenerek:

"Ben, ona secde etmem." dedi ve İblis devam etti:

"Ben, insandan üstünüm. Çünkü beni ateşten onu ise topraktan yarattın. Ateş, topraktan üstündür."

İblis, hatasını inatla sürdürdü:

"Bir çamur parçasına secde eder miyim hiç?"

Allah, İblis'in bu isyanına karşı hüküm verdi:

"Hemen in oradan. Orada kibirlenmen sana yakışmaz. Çık git buradan. Sen artık kovulmuşlardansın."

İblis, İlahi huzurdan kovulmuştu. Duyduklarından sonra İblis tövbe edeceğine isyanında ısrar etmekteydi.

"Madem beni huzurundan kovdun; insanı yoldan çıkarmak için elimden geleni yapacağım. Onlara tuzaklar kuracağım. Ant olsun ki insanlara her yönden yaklaşarak onları kandıracağım. Öyle yapacağım ki onların çoğu Sana şükretmeyi unutacak. Her kötülüğü onlara süslü göstereceğim. Senin sonsuz gücüne yemin ederim ki onların çoğunu kendime uyduracağım. Yarattığın bu insanın ve onun soyundan geleceklerin yoluna çıkacağım."

Yüce Yaratıcı cevap verdi: "Şüphesiz, (gerçek) kullarımın üzerinde senin hiçbir hâkimiyetin olmayacaktır. Vekil olarak Rabbin yeter." (İsra suresi, 65. ayet)

HZ. Adem
(a. s.)

7.
GÜN

HAZRETİ ÂDEM'İN İLK SÖZÜ

Allah, mükemmel bir şekilde yaratılan insana seslendi:

"Ey Âdem! Şimdi git meleklerimi selamla. Sonra da onların sana nasıl karşılık vereceğini dinle. Çünkü bu hem senin hem de senin türün için bir selamlaşma örneği olacak."

Âdem, emredilene yaparak melekleri selamladı:

"Es-selamü aleyküm."

Selam; iyilik, barış, güzellik sizin olsun demektir. Benden size bir zarar gelmez demektir. Bu mesajı alan melekler büyük bir saygıyla karşılık verdiler:

"Es-selamü aleyke ve rahmetullah."

Böylelikle insanla melek arasında ilk dostluk anlaşması kurulmuş oldu.

Melekler, Allah'ın emriyle her yerde ve her işte insanı gözetip ona yardım edecekti. İnsan ise meleklerle karşı hep güzel ve iyi duygularla dolu olacaktı.

8.
GÜN

İLK ANNENİN ADI HAVVA'YDI

Allah, Hz. Âdem'i cennetine yerleştirdi. Cennet, çok güzeldi. Her şey çok hoş ve güzel olsa da ilk insan yalnızdı. Bir eş, bir arkadaş ve bir dost istiyordu. Hâlini Allah'a anlattı.

Yüce Yaratıcı o uyurken Âdem'e kendi türünden bir arkadaş yarattı. Âdem uyandığında kendini çok mutlu hissetti. Heyecan içinde sordu:

HZ. Adem
(a. s.)

"Kimsin sen?"

"Ben bir kadınıam."

Hazreti Âdem şaşkındı:

"Niçin buradasın?"

"Ben seninle birlikte yaşayıp mutlu olmak için yaratıldım."

ONU ADI NE?

Hazreti Âdem hem şaşkınlık hem de heyecan içindeydi. Onun bu hâlini gören melekler, Hazreti Âdem'in bilgisinden emin oldukları için sordular:

"Bu kimdir?"

"Bir kadın."

"Peki onun adı nedir?"

"Adı, Havva'dır."

Hazreti Havva, bütün insanların anası olduğu için ona bu isim verilmişti. İki birbirene can yoldaşı ve hayat arkadaşı olsunlar diye yaratılmışlardı. Hazreti Âdem çok mutluordu. Hazreti Havva da öyleydi. İki birlikte cennetin güzel meyvelerinden yiyip şükrettiler.

HZ. ÂDEM
(a. s.)

10.
GÜN

İLK TUZAK

İlk insanlar birbirlerine çok yaklaşıyorlardı. Cennetin güzel ortamında hayatın en ince sırlarını birlikte keşfedeceklerdi. Yaratıcı bunun için Hazreti Âdem'e:

"Ey Âdem" dedi. "Havva ile sen cennetime yerleşin. Her arzunuz yerine gelecek. Emrime uydukça aç ve açıkta kalmayacaksınız. Susuzluk çekmeyeceksiniz. Serin gölgelikler altında hep huzurlu ve mutlu olacaksınız."

Orada istediğiniz her şey size serbesttir. Yiyiniz, içiniz, geziniz ancak cennetimde bir ağaç vardır ki ona sakın dokunmayınız."

Allah, onları tehlikelere karşı uyardı:

"Şunu iyi bilin ki şeytan size düşmandır. Sakın ola ki ona aldanmayınız."

Hazreti Âdem ile Hazreti Havva büyük bir heyecanla bu emre uydular. Cennet muhteşemdi. Akla hayale gelmez güzellikte köşkler, saraylar, nehirler, ağaçlar ve çiçeklerle donatılmıştı. Allah'ın yarattığı eşsiz güzellikleri seyrettiler.

Işıltılı takılar, parıltılı giysiler, donatılmış sofralar içinde Rablerine şükrettiler. Burada zahmet ve sıkıntı yoktu. Soğuk ve sıcak, açlık ve yokluk korkusu yoktu. İstedikleri her şey anında önlerine geliyordu.

HZ. Adem
(a. s.)

11.
GÜN

TUZAK

Şeytan onları uzaktan kıskançlıkla gözetliyordu. İkisini de, oradan çıkartmak için sinsi planlar yapmaktaydı. Onları tuzağa düşürmek için bir fırsat kolluyordu. Hz. Âdem ve Hz. Havva cennette gezinirken bir ses işittiler. Şeytandı bu: "Yazık size. Yazık size."

Merak etmişlerdi. Ona doğru yöneldiler: "Ne oldu? Niçin ağlıyorsun?"

Şeytan, onların kendisiyle ilgilendiğini görünce yalanlarına başladı:

"Ah ah!" dedi. "Hiçbir şeyden haberiniz yok. Gün gelecek cennetin bu eşsiz güzelliklerinden ayrılacaksınız. Bunun için size çok acıyorum."

İki güzel insan şaşkındı. Şeytan, yasaklanmış ağacı göstererek yalanlarına devam etti:

"O ağaç, ölümsüzlük ağacıdır." dedi. "Onun meyvesinden yerseniz sonsuza dek cennette kalırsınız."

Hazreti Âdem ile Hazreti Havva ilk anda karşı koydular:

"Hayır, asla." dediler. "Rabbimizin yasakladığı bir işi yapmayız biz."

Şeytan, ikna edici bir ses tonuyla:

"Bana iyi bakın." dedi. "O yasak meyveden yemediğim için bu hâle geldim. Siz, benim gibi olmayın. Ben, sizin iyiliğiniz için söylüyorum. Siz beni dinleyip ondan yerseniz cennetten asla çıkmazsınız."

HZ. Adem
(a. s.)

12.
GÜN

YALAN YEMİN

Hazreti Âdem ile Hazreti Havva kuşkuya düştüler. Bunu yapmamak için çok direndiler. Ancak bir yandan da tuhaf bir merak duygusu içine düştüler.

Sonunda olan oldu. İblisin ısrarlı davetiyle yasak meyveden koparıp yediler.

Hazreti Âdem ile Hazreti Havva meyveyi daha ağızlarına attıkları anda pişman oldular. Acı bir tat ağızlarını kapladı. Müthiş bir utanç duygusuyla irkildiler. Ne yapacaklarını bilemediler. Şeytan onları fena aldatmıştı. Onlar, sıkıntı içindeyken yüceler yücesi Allah onlara seslendi:

“Ben size şeytanın insana düşman olduğunu söylemişim. Emrime uymadınız ve kendinize yazık ettiniz.”

Hazreti Âdem ile Hazreti Havva ancak o anda tuzağa düştüklerini anladılar. Şeytanın bir hilesiydi bu. Pişmanlık içinde yalvardılar:

“Ey büyük Allah’ımız! Biz aldandık. Şeytanın oyununa geldik. Affet bizi. Hatamızı sil. Bizi bağışla. İblis, Sen’in isminle yemin edince bir anda aldanıverdük. Bizi affet.”

Yüce Allah onları affetti. Ancak şartlar değişmişti. Artık orada yaşayamazlardı. Cennetten yeryüzüne indirildiler.

HZ. Adem
(a. s.)

13.
GÜN

DÜNYA GÜNLERİ

Bir cuma günü yeryüzüne indirildiler.

Cennette, Dünya’ya gönderilene dek beraber gezip dolaştıkları hâlde şimdi birbirlerinden ayrı ve yalnızdılar. Bu duruma sebep olan İblis’e (diğer adıyla şeytana) uydukları için çok pişmandılar. Hazreti Âdem, Hindistan’ın Serendip adasında bulunan Nevz Dağına; Hazreti Havva ise Cidde’de bulunan Kızıl Deniz kıyılarına indirilmişti.

Yalçın kayalıklarla çevrili dağlar, uçsuz bucaksız çöller, ıssız ovalar, coşup taşan nehirler içinde yapayalnızdılar. Binbir çeşit hayvanla doluydu yeryüzü.

İşledikleri hata yüzünden sürekli ağlıyorlardı. Cennetten ve birbirlerinden ayrı kalmak ikisine de çok zor geliyordu. Cennetin bütün güzellikleri bir anda geride kalmıştı. Şimdi içinde zorluklar da yaşayacakları Dünya’ya gönderilmişlerdi.

14.
GÜN

TÖVBE VAKTI

Allah çok merhametliydi. Sonuçta insan aldanabilen ve hata yapabilen bir varlıktı. Hata etse de özür dilemek ve tövbe etmekle çok şey değişebilirdi. Yüce Allah, Hazreti Âdem’e yeni kelimeler öğretti. Ve Hazreti Âdem onlarla Allah’tan af diledi:

“...Ey Rabbimiz. Rahmetin her şeyi kuşatmışken biz kendimize yazık ettik. Eğer Sen bizi bağışlamaz ve bize acımazsan muhakkak ziyana uğrayacaklardan oluruz.” (Arâf suresi, 23. ayet)

HZ. Adem
(a. s.)

Allah'ın rahmeti sonsuzdu. Bu sebeple bir an bile ümidini yitirmedi. Yapılan dua içten ve samimi olunca kabul edilirdi. Hazreti Âdem dualarına ara vermeden, ümitle devam etti. Tövbesi o kadar içtendi ki bütün kuşlar, karıncalar, börtü böcek susmuş onu dinliyordu. Kullarına karşı çok merhametli olan Rabbi onları affetmişti.

15,
GÜN

İLK YERLEŞİM

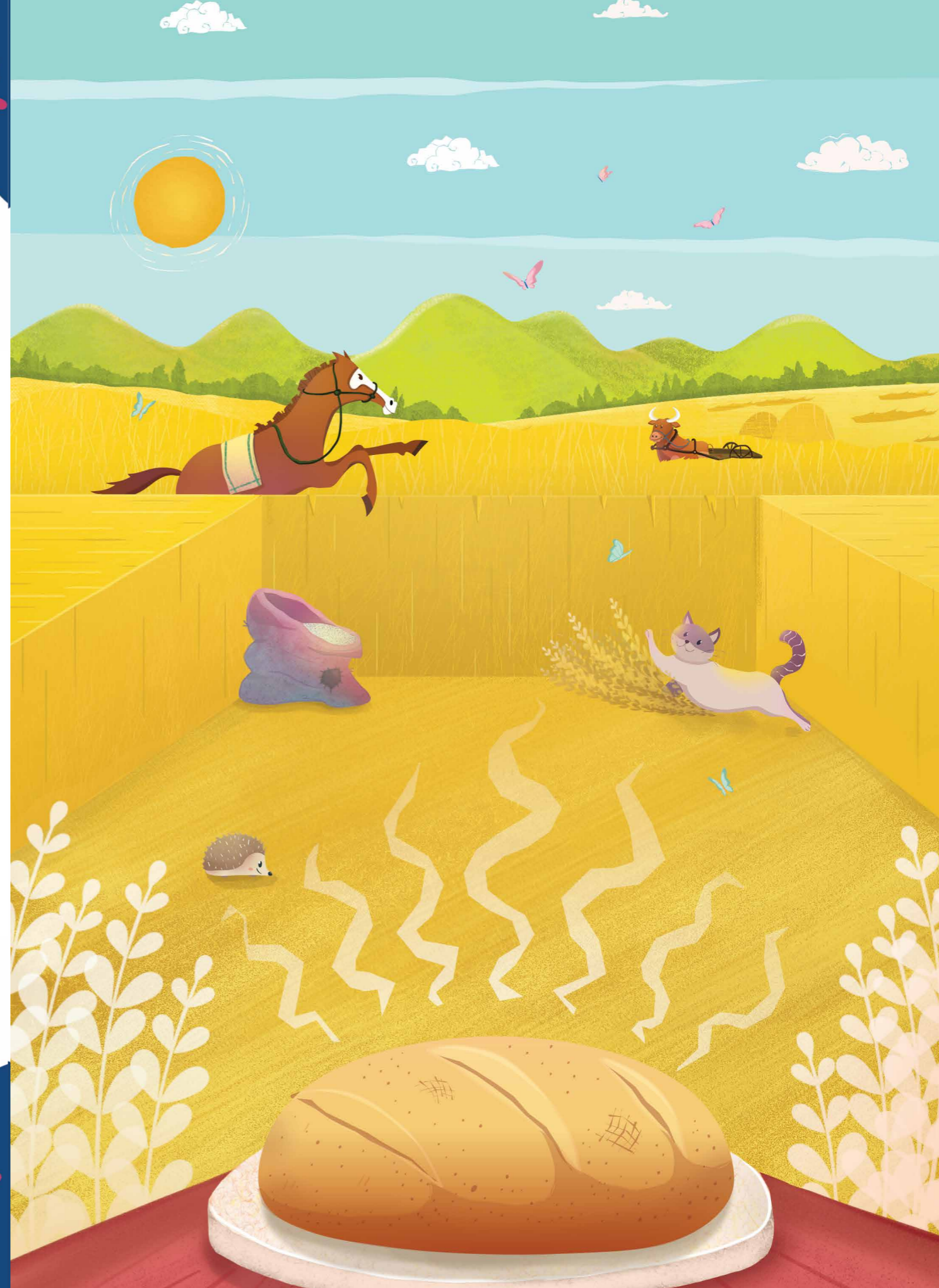
Güzel bir günün sabahıydı. Mavi göğün altında Allah onları bir araya getirecekti. İki eş, Mekke yakınlarındaki Arafat tepesinde buluştular. Huzur ve mutluluk içinde kucaklaştılar. Sevinçleri o kadar büyüktü ki şükür secdesine kapandılar.

Yeryüzü artık yeni bir hayatın güzellikleriyle doluydu. Hazreti Âdem ile Hazreti Havva el ele vererek ıssız yeryüzü gezegenini şendireceklerdi. Yüce Allah kullarını çok sevdiği için onlara yardım etti.

Yeryüzünde yeni bir yaşam alanı kurması için Hazreti Âdem'e gerekli olan bilgileri öğretti. İlk atamız, dedemiz ve ilk babamız çiftçilik yapmak için kolları sıvamıştı. Allah, bu yeni hayatlarında onlara her türlü kolaylığı vermişti. Hazreti Âdem'e demircilik sanatını öğretti. Allah'ın izni ve yardımıyla en zor işleri kolaylıkla başarabiliyordu.

Allah, Hazreti Âdem'i peygamber olarak görevlendirdi. Ona bildirilenleri o da çocuklarına öğretti. Onları hayata ve iyi insan olmaya hazırladı. İyilerle kötülerin yarışı devam ediyordu. Şeytan ise hiç vazgeçmeden her an pusuda onları gözetliyordu.

HZ. ÂDEM
(a. s.)

16,
GÜN

YERYÜZÜNDE İLK YAPI

Melek Cebrail, yanına gelip gidiyor; Hazreti Âdem'e Allah'ın emirlerini iletiyordu. Bir gün ona, Arş'ta bulunan Beytül-mâmur'un yeryüzündeki hizasında bir ibadethane yapmasını iletti. Melek Cebrail, bu iş için onun Mekke'ye gitmesini istedi. Hazreti Âdem heyecanlanmıştı.

Allah'ın emriyle melekler, ona yardımcı oldular ve temeli attılar. Yüce Allah o yerin adını Kâbe koymuştu. Melekler otuz kişinin kaldıramayacağı kadar ağır kayaları temellere bıraktılar. Böylelikle yeryüzünde ilk bina inşa edilmişti. Böylece yapılacak doğru ibadetin merkezi burası olacaktı. Melek Cebrail, Hazreti Âdem'e hac ibadetinin nasıl yapılacağını gösterdi. Kâbe çevresinde birlikte tam yedi kez dönerek tavaf ettiler. Melekler, Allah'ın adını anıyorlardı:

"Sübhânallâhi velhamdü lillâhi velâ ilahe illallâhu vallâhu ekber."

(Allah, her türlü noksandan uzaktır. Hamd, Allah'a mahsustur. Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Allah büyüktür. Bütün güç ve kuvvet, şanı yüce olan Allah'a aittir.)

Hazreti Âdem buna:

"Velâ havle velâ kuvvete illâ billah."
(Kuvvet ve güç sadece büyük ve yüce olan Allah'ın yardımı ile olur.) cümlesini ekledi.

Bunun üzerine, melekler, Kâbe etrafında döndükçe bu cümleyi ekleyerek okumaya başladılar. Bu çok anlamlı bir ibadetti. Yüce Allah, Hazreti Âdem'e şöyle seslendi:

"Evlatlarımdan Kâbe'ye gelecek olanların günahını affedeceğim."

Hazreti Âdem buna çok sevindi. O günden sonra bu eylem, hac ibadeti olarak anılacaktı.

HZ. Adem
(a. s.)

17,
GÜN

HAZRETİ ÂDEM İLE HAZRETİ HAVVA'NIN ÇOCUKLARI

Hazreti Âdem, şeytanın düşürdüğü tuzağa çocuklarının düşmemesi için çok çalışıyordu. Onları hiç durmadan şeytanın aldatmalarına karşı uyarıyordu:

"Evlatlarım." diyordu "Allah'ın emirlerinin dışına çıkmayın. Cana kıymayın. Yalan söylemeyin. Haksızlık yapmayın. Hırsızlıktan uzak durun. Çirkin söz ve davranışlar insana yakışmaz. İyilerden olmaya çalışın. Kötülüklerden uzak durun. Çokça namaz kılın. Oruç tutun. Sadaka verin. Fakire ve düşküne yardım edin. Yaptığınız her işte Allah'ın rızasını gözetin. O'nun emrine uymayan şeyden uzak durun. Bu dediklerimi yaparsanız iyiler için hazırlanmış olan Firdevs cennetlerine gireceksiniz."

Ardından cenneti ve orada geçirdikleri mutlu günleri anlattı. Cennet köşklerini, yemeklerini, nehirlerini, ırmaklarını ve bitkilerini tarif etti. Oraya layık olmak için çok çalışmak gerektiğini söyledi.

18,
GÜN

ÂDEM PEYGAMBERİN ÖZELLİKLERİ

Kur'an-ı Kerim'de, Allah'ın seçkin kıldığı kişiler arasında sayıldığından unvanı Safiyyullah'tır. Allah, ona, on bir sahifelik suhuf (yani Allah'ın emirlerini bildiren sayfalar) indirmişti.

HZ. Adem
(a. s.)

Allah, ona çok uzun bir ömür vermişti. Nevz Dağı eteklerinde çocukları ve çocuklarının çocukları, kırk bine ulaşıncaya kadar yaşadı. Gücü kuvveti tükenip yatağa düştüğü zaman yanındakilere şöyle dedi:

“Evlatlarım! Ben, cennet meyvelerini özledim.”

Çocukları, babaları için cennet meyvesi aramaya giderken melekler insan kılığında onlara gözüksüler ve sordular: “Ey Âdem’in oğulları! Nereye gidiyorsunuz?”

“Babamız, çok hasta. Canı cennet meyveleri çekiyor. Onu bulmak için gidiyoruz.”

Melekler, onları vazgeçirdiler: “Geri dönünüz, çünkü babanızın ahirete gitme vakti geldi.”

Hız. Âdem son yolculuğuna çıkmıştı. Yeryüzünde yeni bir hayat kurmuş ve Allah’ın emirlerinden hiç ayrılmamıştı. Şeytandan hep uzak durmuş evlatlarını da onun tuzaklarına karşı uyarılmıştı.

Ondan bir yıl sonra da eşi Hazreti Havva vefat etti. Selam olsun en büyük babamızın ve ilk annemizin tertemiz ruhuna.

YANLIŞ İNANIŞLAR

Kâbil, Hazreti Âdem’in çocuklarından ve zamanla şeytanın tuzağına düştü. Artık Allah’ın insanları huzurlu kılan kurallarına uymaz olur. Hazreti Âdem’in bulunduğu dağı terk edip vadide kendisine uyanlarla birlikte yaşamaya başladı.

Hız. Âdem, diğer çocuklarını defalarca uyarmasına rağmen bazıları dağdan inip Kâbil oğullarının arasına karıştı. Her türlü kötülüğün yanında ateşe de tapıyorlardı. Onların bu sapkın davranışı her geçen gün yayıldı.

HZ. Adem
(a. s.)

Rivayete göre Ved, Süvâ, Yegûs, Yeûk, Nesr dindardılar. Fakat bunların hepsi aynı ayda ölünce akrabaları çok üzölmüştü, Kâbil oğullarından biri, onların benzeri heykeller yapabileceğini söylemiş. Onlar da yapmasını söylemiş, o kişi de onlara benzeyen beş put yaparak dikmiş. Zamanla da bu heykelcikleri putlaştırdılar ve onlara tapmaya başladılar. Yeni ve sapık bir inanış içine girdiler.

SELAM OLSUN HAZRETİ İDRİS'E

İnsanın ilk yolculuğu, ruhlar âleminde anne karnıydı. Oradan da dünyaya. Değişik duraklardan geçerek sonsuza dek sürecek bir yolculuk... İnsanoğlunun bu sonsuz yolculuğunun gayesi kısa süren dünya hayatı değil, ebedi olarak yaşayacağı ahiret hayatıdır.

Yüce Allah, çok merhametlidir. Bu sonsuz yolculukta insanı yalnız bırakmamıştır. Yolculuğunun kolay geçmesi için ona yardımcı olacak görevli kişiler göndermiştir. İşte, onlardan birisi de Hazreti İdris'ti.

Peygamberler insanlığın en güzel tablosuydular. Ne kadar zorluk çekseler ne kadar zulüm görseler de duruşlarını bozmuyorlardı. Kötülüğe iyilikle cevap vererek karşısındakine kurtuluş kapısını açıyorlardı.

Onları yüce Allah terbiye etmiştir. Bu sebeple insanlar, her davranışı örnek olan bu rehberleri, çok iyi tanımalı ve takip etmeliyiz.

İşte onlardan biri olan Hız. İdris, çok dürüst bir insandı. Sözün doğrusunu söyler; yalandan nefret ederdi. Bu sebeple insanlar tarafından çok sevilirdi. Yüce Rabbimiz, Kur'an'da Hazreti İdris için şöyle diyordu:

“Kitapta İdris'e dair söylediklerimizi de an. Çünkü o, dosdoğru bir peygamberdi.” (Meryem suresi, 56. ayet)

HZ. İdris
(a. s.)